

Sygn. akt IX Ka 1076/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kalka

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 roku

sprawy K. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 14 maja 2013 roku sygn. akt II K 196/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat i na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza na poczet tego środka okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 marca 2013 r;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt. IX Ka 1076/13

UZASADNIENIE

Oskarżony K. K. stanął pod zarzutem tego, że:

23 marca 2013 r. w C. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o, 90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód m- ki S. (...) nr rej. (...)

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Busku- Zdroju wyrokiem wydanym w dniu 14 maja 2013 r. w sprawie sygn. akt IIK 196/ 13 uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk i z mocy tegoż artykułu oraz art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy określeniu jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych;

- Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyjątkiem pojazdów kategorii C na okres

2(dwóch) lat, z zaliczeniem na poczet tego środka w oparciu o art. 63 § 2 kk okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 marca 2013 r. Na podstawie art. 49 § 2 kk zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, nadto zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

- rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego K. K. poprzez wymierzenie mu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jedynie 2 lat z wyłączeniem pojazdów mechanicznych dla których wymagana jest kategoria C, podczas gdy stan jego nietrzeźwości w chwili czynu (0, 90 mg/ l) stwarzał duże zagrożenie w ruchu drogowym z uwagi na znaczne upośledzenie jego sprawności psychomotorycznej, co w konsekwencji skutkuje wysokim stopniem społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i przemawia za orzeczeniem względem oskarżonego K. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat obejmującego wszystkie kategorie prawa jazdy.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego K. K. :

- zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat

- utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się o tyle skuteczna, o ile doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku, w taki sposób, jak to rozstrzygnął Sąd Odwoławczy w wydanym przez siebie orzeczeniu.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu są prawidłowe i nie były one przez skarżącego kwestionowane. Ma rację skarżący, gdy twierdzi, że orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych dla których wymagana jest kategoria C razi swą łagodnością. Uwzględniając stan nietrzeźwości oskarżonego, realne niebezpieczeństwo jakie stwarzał oskarżony w ruchu lądowym, a także biorąc pod uwagę jego sytuację rodzinną, tj. uwzględniając m. in. fakt, iż jedynie pomaga on rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, brak jest podstaw do „swoistego premiowania” oskarżonego poprzez umożliwienie mu kierowania ciągnikami rolniczymi.

Z uwagi na powyższe, należało uznać, iż orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat sprawi, że cele orzeczonego środka karnego zostaną w pełni osiągnięte.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 627 kpk.

(SSO Ewa Opozda- Kałka)